

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Του ΡΑΟΥΛ ΒΙΤΕΡΜΠΟ

Η ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο Λεβισσέ ήταν λογιστής στο εξωτερικό κατάστημα του κ. Σαντιέ. Η ζωή του περνούσε έντελως μονότονη. Η μόνη στενοχώρια που έδοξιάμαζεν, ήταν όταν εβίωνε την τακτική του θέσι πιασμένη στο ρεστοράν ή το αγαπημένο του περιοδικό αγκαζαρισμένο από άλλον στο καφενείον.

Και όμως ο άνθρωπος αυτός, που ήταν τόσο τακτικός σ' όλα, έδειχνε τώρα τελευταία ολοφάνερα σημεία μεταβολής τόν διαθέσεων του. Οι συναδέλφοι του δεν ήξευραν τί να υποθέσουν για τη μεταβολή αυτή.

Μία μέρα επί τέλους ο Λεβισσέ εξεθόμανε φανερά μπροστά σε όλους :

— Α μά δεν εινε παιά ζωή αυτή με τόν ίδιο μισθό πέντε χρόνια τώρα στη σειρά ! Τού κάκου παραπονιέμαι στον προϊστάμενό μου. Δεν γίνεται τίποτα.

Εκείνο τού ενεύριζε τόν καίμενο τού Λεβισσέ ήταν τού ότι κάποιος νέος, που είχε προσληφθή υπάλληλος τώρα τελευταία, στο κατάστημα κατέλαβεν έντελως προνομίωχο θέσι εθός από την πρώτη στιγμή.

Ο κύριος Πόλ, όπως τόν έλεγαν, κομψός και όφρατος, έπήγαυε τελευταία στο γραφείο και έφραγε πρώτος-πρώτος, αφού κατόπιν εινε εν τώ μεταξύ να μην κίνηνη τίποτε σχεδόν. Έλεγαν, όμως, όλοι, ότι ο κύριος Πόλ έφρόνιζε να πηγαίνη στο σπίτι του προϊσταμένου τις ήμέρες που εδέχετο ή κυρία του και ότι αυτή τόν έπροστάτευε φανερά.

Ο γηραιός λογιστής δεν εχόναυε καθόλου τόν κομψόν υπάλληλο. Ός που μία μέρα, έπηρε σ' αυτός πρόσκλησι της κυρίας διευθυντριας. Την άλλη βδομάδα ήταν ή γιορτή της και ή κ. Σαντιέ προσκαλόυσε στο σπίτι της τούς κυριωτέρους από τούς υπάλληλους τού καταστήματος.

— Αυτό δά μουλειπε να πάω σ' αυτής της συχαμένης ! εϊπε με θυμό ο Λεβισσέ.

Κι' εν τούτοις την ήμέρα της γιορτής, φρεσκοζυρισμένος και με τη ρεντιγόντα τόν επισήμων περιστάσεων, έπήγην όπωσ και οι άλλοι στο μέγαρο τού προϊσταμένου του.

Στη μεγάλη μαγαριένα σάλα τού μεγάρου που ήταν γεμάτη άνθη κανείς δεν έπρόσεξε τού Λεβισσέ και ο καίμενος ο λογιστής, που περιπλανήθηκε κατά μήκος ενός μεγάλου διαδρόμου, έμπήγην επί τέλους σε κάποιον παρήμερο σαλονάκι.

Επιστατικός εϊδεν εζει άγχαλιές λουλούδια, πανεραία και μπουζέτα, που εζορόπιζαν γόφω μεθυστική μοσχοβολία.

Σ' όλα ήταν καρφωμένα επισκεπτήρια.

Για τη γιορτή σου : Η γλή σου Μία κ.

Η : « Επί τη εκδορία της γορτης σας με τούς εγκαθόους μου χαρισισμοί : Μ. Μπιονιά κ.

Ο Λεβισσέ κατάλαβε άμέσως ότι όλα εζεινα τά λουλούδια εστέλλοντο δώρο στην οικοδέσποινα για τη γιορτή της κ' εστάθιζε εαστισμένος.

Εξότταζε τά άδεια του χέρι και συλλογίσθηκε, ότι έπρεπε να εϊχε φέρει και αυτός κάποιον δώρον, ένα μικρό, έστω, μπουζουτσι βιολέττης. Τι να κάμη, όμως ! Ήταν παιά πολύ όφρα :

Εξακολούθηκε εν τούτοις να ζητάξη ένα-ένα τά μπουζέτα και τά πανεράκια, όταν έξαφνα έπασε τού μίτι του σ' ένα μεγάλο ζαντίτρο, ελάνω στο οποίο ήταν καρφωμένο τού παλλίετο τού Πόλ με λόγια θεομωάτα και πολακενιτζή.

Ο Λεβισσέ που εϊχε περάσει έντιμώτατα όλη του τη ζωή, αισθάνθηκε τότε να χοροπήδη μέσα στο μυαλό του μία τρολή και τολμηρή ίδεια. Έβγαλε την ζάρτα τού νεαρού υπαλλήλου κ' εχαρτίσσεσεν στη θέσι της τη δικη του, αφού έγραψην ελάνω βυσιστικά τά εϊρή : « Εε μίθους τού έγκαθόου και περιούσιον άριστομένον υπάλληλον τού καταστήματος, δείγμα εεχοριστής άριστόθεως στην δεσφέντοια Λεβισσέ ».

Η καρδιά του χροπούσε δυνατά. Βγήκε μολαταύτα απ' τού σαλονάκι, τρέμασ στην αίθουσα και με ολοφάνερη συγγινη υπέβαλε σε λίγο τά ταπεινά του σέρβη στην οικοδέσποινα που γιορτάζε.

Την άλλη μέρα, ο γηραιός λογιστής ήταν κ' όλας μεταννημένος για τη ζωή του απλάτη. Η καρδιά του σφιγγότανε μά ήταν και σπαγές πουννηώθη χαρά για ότι έκαμε στον άνταπαλο του.

Εν τώ μεταξύ ή κυρία διευθυντρια άνεκαλυφεν άγαμέσσα στο δώρο της τού μεγάλου ζαντίτρο του... Λεβισσέ και ή όφρα αυτή προσφραφή της εβόλιζε μία εεχοριστική συγγινη. Άντιθέτως εθόμωσσε γιατί ο κ. Πόλ δεν της εστειλε τίποτε !... Απ' την ήμέρα εζεινη όλοι παρατηρήσαν ότι εϊχεν αλλάξει ή στάσι του κ. Σαντιέ άπεναντι τού αρχαίου του υπαλλήλου, ενώ απ' εναντίας ήταν ολοφάνερο, ότι κάθε μέρα όχοιούσε περισσότερο τού φωτεινό άστρου τού νεαρού καμψομένον κυρίου Πόλ.

Ένα πρωί επί τέλους, όλο τού γραφείο έμαθε με μεγάλην έκπληξη, ότι χάρις σε κάποιον μυστηριώδη έπέμβασι ο Λεβισσέ έπέτευχεν εεαφινιά την προαγωγή του μάταια έπεδιωκεν ως τότε. Ο Λεβισσέ ήταν φουά κατωκαρούμενος... Έδεχετο συχαρητήρια. Κι' όταν τού βράδυ πήγε σπίτι του, μονος του στο μικρό του δωμάτιο έμνολόγούσε :

— Να τί εινε ο κόπος !... Δουλειές εδουνειδήτα και σε παραμελούν. Κάνειε μία άμια και σε παράγουν !... Ούφ άδεοφ κ' !... Τού πηρα άπόφασι... Θά γίνω βαγαπόντης... δηλαδή μέγας και πολύς !... Πώς ;...

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Σ.

Μία φαντασμαγορική παρέλαση κινηματογράφου ή κυρίες και Δεσποινίδες που συγχάζουν στα σαλόνια, ή περισσότερες διεκδικούν σχιπτρα καλλονής και κομψότητας, όχι όλίγια εινε γνωσται για την εεπνη «κωξεί τόν» όλίγισται όμως ή μάλλον σπάνια εινε εζεινη που εχουν τού πολυτιμώτερον προνόμιον, να εινε κυρίες, ή λεγόμενες επί τών άγγλιζουσών La-lily-like. Η ήρωίς τού στίτου μας εινε τύπος και ύπογραμμός κυρίας, και άκριβός αυτό τού πολύτιμου προνόμιου χρησιμεύει ως βάσις στη συμπιθητική έντύπωση που άποδίδει ή γνωριμία της. Φυσιογνωμία έκλυτοιχη, όμυλια συζηρητική, όφειλομένη σε εξαιρετική μόρφωσιν. Σιλουέττα πολύ κομψή. Τού ντύσιμο της έκλεκτής κυρίας άνή-ει στην εκόλ-θια, μελετημένο και καλαίσθητο. Τακτισοτάτη άφροσύνη και θιασώτις τόν πλέον έκλεκτόν συναυλιών και διαλέξεων. Ουδέποτε θεάται σε ντύσιγγ ή σε «τη-ρούμς».

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την παρελθούσαν Τρίτην χορευτικήν άπόγευμα παρά τώ κ. και τή κ. Γ. Νικολαΐδη εϊς κλη εν Κηφισσία έπαυλίν τών.

— Ο συννεφιασμένος ούρανος, ή πρώτη ψύχρα, τού φρεντοναρισμα τού σημοβαριού για τού τοαί, άι πλέον βαθύχρωμες τουαλέτες τών νεκλήμενων άποτελούσαν ευχάριστο προανάχρουσμα τού χειμώνου.

— Η Δις Ν. Νικολαΐδη άντιπροσώπευεν αυτήν καθ' αυτήν την παριζιάνικη μόδα με τουαλέττα από βελούδο βιε ρός διασκευασμένη πολύ άριστοτεχνικα.

— Έκτάκτως διακοσμητικά σιλουέττα άι Δεσποινίδες Νταΐξη Πράττερ με βελούδο έμφομε γαρι σε διάφορους τόνους. Λία Δ. Σκαναβή όνειροδώς όφραίο σύνολον—γαρι κρέπ με πλουσια βολάν μικρά, και βελούδινο μιντό γαρι με ρεναρ κ. Λουΐη Γ. Ζαφροπούλου—εξ Άλεξανδρείας—θαύμα κομψότητος με γαρι-μπλέ κρέπ-σα-ένε θαμπό και γυλιστερό και βελούδινο καπέλλο στην ίδια άπόχρωση, εσορτα θαυμασία από πτι-γαρι. Δις Καλέγγη μπλε-μαριν ζωζέτι με πολλά βολάν. Δις Β. Χαρισιάδη κρέπ-σα-ένε σε άποχρωσι σημεραδιου και πριμηνό καστόρι, άποτελούσαν πολύ σιζ σύνολον. Δις Ντοριν Ντεμυλλάι έμφορον οαξ—με ζωζέτι γαρι-μπλέ άναριθμητα βολάν και βελούδινο μάλλον αλατύχρον καπέλλο γαρι. Δις Λουσιέν Ντεμυλλάι όφροισοτάτη με τζερζε, μεταξοτή κοκκινη λαζας εν συνδυασμώ κρέπ-ντε-σιν ό-μυλοχρωμον, και καστόρι κοκκίνο— απεικονισις πιστη τού πλέον μωδέρνου σιζ, —κ. Αιβαδοπούλου πολυ εμφορη με τζα-μπρε θαυμασία, συνδυασμός λαμέ με μικρα σχέδια και κρέπ-ντε-σιν άρζάν, καστόρι όμοιοχρωμον, και ρεναρ άρζάν. Δις Α. Άντωνοπούλου κομψοτάτη με κρέπ-ντε-σιν εκρεβίς και καστόρι στην ίδια άποχρωσιν. Δις Ροδοκανάκη πολυ χαριτωμένη με ζωζέτι τρωκοναξ.

— Και οι κ. κ. Α. Άντωνόπουλος, Ντεμυλλάι, Άλ. Ροδοκανάκης, Β. Σκαναβής, Ζαφροπούλος, Πράττερ, Άσμμαζόπουλος, Κοσμετάτος, Δημητριάδης, Καρυδιάς.

— Αι άπογευματινά χορευτικά συναθροίσεις τού Παριζιόν-Ρόζ εινε λίαν πολύχρωμες, ίδιως κατά την ώρα τού ορεκτιζού γίνεται άπαρτία.

— Την παρελθούσαν Λευκήραν παρευθόθησαν πολλές κομψές Άθηναίες μεταξύ τών όποιων Δις Μιταυοτή απάνθημα χάριτος, με μπές ατιλη όσον και κομψή τουαλέττα. Δις Ρούτορις με γαρι-μπλέ όφροισοτάτον φορεμα από τζερζε και κρέ-ντε-σιν. Δις Κεφαλά γλυκατάτη, με μπουζού, κ. Ήσαία νοσηματώτατη με ματρο φορεμα που τού διεκρινε μωδέρνα κοίς, κ. Ι. Παπαγιαννοπούλου σύνολον κομψόν μπές.

— Μία εξαιρετικα όφραία εμφανισις, μιμ παρειαθημώσα Ιταλίς, κ. Λουτιζάνι με άπλοόστατον φορεμα και μαντίο γαρι σε διαμονία «κούτ» ή σιλον-ττα της εκτάκτως σπιριτουόσα.

— Την παρελθούσαν Κυριακήν άι ιπποδρομιαί εϊχαν πυκνοτάτην συροήν κόσμου, πεζούξ, πελούξ, εζεδρα κατάμεττος.

— Έμφανίσθησαν και άρκετές Άθηναίες που έλαμψαν καθ' όλην την καλοκαιρινή σαιζόν διά της άπουσίας τών, φρέσκες και ήλιοκαμένες.

— Τουαλέτες όλίγισται άξιαι λόγω ως επί τού πλείστον καριαρχοσαν καλοκαιρινές, και μερικές χειμωνιατικες ή όποιες έφερον αισθητά τα ίχνη διελεύσεως χρόνου.

Μερικά σύνολα άδιασάφιστα λόγω συνδυασμού καλοκαιρινών και χειμερινών ένδηματικών άξεσουαυά που εγίνοντο άφορηή σε παραφωνίες ένευριστικές.

— Έμφανισις που φανερόνουν γόδο και κομψότητα εινε ή κ. Καλβο-ζορέση με μινή κρεπέλλα εϊδος «βαρέξ» ύπογραμμισμένη λευκη και κοκκινη, και καστόρι κοκκίνο, Δις Βογγή με κοκκινη μπλέ και καστόρι κοκκίνο. Δις Μεταξά εινε όφραίο σύνολον από τζερζε και κρέπ μπές και καφέ κ. Γεωργιάδη φορεμα και βέστα κρέπ-ντε-σιν μπές καστόρι στον ίδιο τόνον, Δις Μεζίτη φορεμα σ' έπιτυχη συνδυασμώ μπλέ και μουλ-ντε-ρόξ. Δις Εγγενήδη φορεμα σε σπόρ σε χρώμα πράσινο φωτεινό.

Η Μονταίν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υπό τού κ. Ι. Σ. Μοσχονά, εζεδούθη τού «Ήμερολόγιου τού Θανάτου» όγκώδης συλλογή πημημάτων.